KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/293

2015 m. vasario 24 d.

kuriuo į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą įtraukiamas pavadinimas [*Liliputas* (SGN)]

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų ([1]), ypač į jo 15 straipsnio 2 dalį ir 52 straipsnio 3 dalies b punktą,

kadangi:

(1) remiantis Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 50 straipsnio 2 dalies a punktu Lietuvos paraiška įregistruoti pavadinimą „Liliputas“ paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([2]);

(2) 2013 m. rugsėjo 13 d. pranešimu apie prieštaravimą ir 2013 m. lapkričio 8 d. pagrįstu prieštaravimo pareiškimu Lenkija paprieštaravo įregistravimui pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 51 straipsnio 2 dalį. Prieštaravimas buvo pripažintas priimtinu;

(3) 2014 m. sausio 8 d. raštais Komisija paragino suinteresuotąsias šalis pradėti atitinkamas konsultacijas, kad, laikydamosi savo vidaus tvarkos, jos pasiektų susitarimą;

(4) Lietuva ir Lenkija susitarimo nepasiekė;

(5) atsižvelgdama į tai, kad susitarimas nebuvo pasiektas, Komisija turėtų priimti sprendimą, laikydamasi Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 52 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytos procedūros;

(6) remdamasi Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 10 straipsnio 1 dalies c punktu prieštaravimo teikėja tvirtino, kad įregistravus pavadinimą „Liliputas“ kaip saugomą geografinę nuorodą kiltų pavojus iš dalies tapataus pavadinimo, prekių ženklų gyvavimui ir produktų, kurie teisėtai buvo Lenkijos rinkoje gerokai ilgiau nei penkerius metus iki paraiškos įregistruoti pavadinimą „Liliputas“ kaip saugomą geografinę nuorodą paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (2013 m. birželio 15 d.), gyvavimui; prieštaravimo teikėjos teigimu, įregistravimas keltų pavojų „Liliput“ pavadinto produkto, t. y. lenkiško sūrio, kurio savybės panašios į sūrio „Liliputas“ ir kurio pavadinimas fonetiškai panašus į pavadinimą „Liliputas“, gyvavimui;

(7) prieštaravimo teikėja tvirtina, kad pavadinimu „Liliput“ paprastai Lenkijoje apibūdinami produktai, kuriems būdingas mažas dydis, ir kad juo taip pat vadinami sūriai. Sūris pavadinimu „Liliput“ buvo teisėtai gaminamas ir parduodamas Lenkijoje nuo 1971 m. Bendrovės standartuose, techninėse instrukcijose ir žaliavų naudojimo normose sūris „Liliput“ nurodytas tarp kitų rūšių sūrių, tokių kaip gauda, edamas, ementalis. Šis lenkiško sūrio pavadinimas yra populiarus tarp Lenkijos vartotojų ir jis niekaip nėra susijęs su lietuvišku sūriu. Todėl jis turi būti laikomas bendriniu įprasto lenkiško sūrio pavadinimu. Lenkiško sūrio „Liliput“ savybės, išvaizda ir matmenys yra panašūs į lietuviško sūrio „Liliputas“. Galiausiai prieštaravimo teikėja teigia, kad „Liliput“ ir „Liliputas“ yra panašūs bendriniais pavadinimais pavadinti produktai. Todėl pavadinimą „Liliputas“ įregistravus kaip saugomą geografinę nuorodą Lenkijos gamintojai nebegalėtų parduoti savo sūrio „Liliput“ arba, bet kuriuo atveju, sūriui naudoti pavadinimą „Liliput“;

(8) prieštaravimo teikėja taip pat tvirtina, kad produktas ir pavadinimas, kurį norima įregistruoti, neatitinka Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 5 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų. Kaip nurodyta paskelbtame bendrajame dokumente, sūrio pavadinimą „Liliputas“ lėmė jo dydis. Todėl pavadinimas „Liliputas“ nereiškia, kad produktas yra kilęs iš tam tikros vietovės, bet, kaip ir lenkiško sūrio „Liliput“ pavadinimas, reiškia tik mažą sūrio dydį. Be to, produkto ypatybės nėra sietinos su jo geografine kilme – jas paprasčiausiai lemia sūrio nokinimas mažose galvose. Vietinio mikroskopinio *Penicillium pallidum Smith* grybo poveikis sūrio „Liliputas“ organoleptinėms savybėms neįrodytas. Be to, tai, kad produktas buvo gaminamas pagal TSRS (Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos) valstybinius standartus, patvirtina, kad jis galėjo būti gaminamas bet kurioje TSRS vietoje ir kad nebuvo konkrečios sąsajos su nustatyta geografine vietove. Todėl „Liliputas“ turėtų būti laikomas įprastu produktu;

([1]) OL L 343, 2012 12 14, p. 1.
([2]) OL C 170, 2013 6 15, p. 46.

(9) keliems Lenkijos sūrio gamintojams buvo suteikta prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Liliput“, apsauga, pvz., įregistruotas žodinis ir vaizdinis prekės ženklas „Cheesland Liliput“ bei „Ser liliput“ ir pateikta paraiška įregistruoti žodinį prekės ženklą „Serenada Liliput“. Lenkijoje pagaminamas didelis sūrio „Liliput“ kiekis: 2013 m. visos pramonės mastu pagamintos ir 2 250 parduotuvėse visoje Lenkijoje parduotos 2 762 tonos šio sūrio, o 4,8 % produkcijos eksportuota į ES rinką. 90 % pagaminamo sūrio „Liliput“ žymima prekės ženklu. Prieštaravimo teikėjos nuomone, pavadinimą „Liliputas“ įregistravus kaip saugomą geografinę nuorodą kiltų grėsmė tokių prekių ženklų gyvavimui;

(10) nepaisant pirmiau minėtų prieštaravimo teikėjos tvirtinimų, pavadinimą „Liliputas“ reikėtų įregistruoti kaip saugomą geografinę nuorodą dėl toliau nurodytų priežasčių;

(11) nors pavadinimo „Liliputas“ kilmę lėmė mažas sūrio, kurį jis apibūdina, dydis, akivaizdu, kad Lietuvoje per pusę amžiaus tas pavadinimas prarado savo asociaciją su dydžiu ir kartu atsirado tvirta sąsaja su gamybos vietove. Šiuo metu Lietuvoje pavadinimas „Liliputas“ yra neabejotinai susijęs su rankų darbo puskiečiu fermentuotu aukštos kokybės Belvederio kaime gaminamu sūriu. Lietuvos vartotojai to pavadinimo nesieja su lenkišku sūriu ar įprastu pramoniniu būdu gaminamu sūriu. Todėl, nors pavadinimas „Liliputas“ neturi geografinio aspekto, jis atitinka Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 5 straipsnio 2 dalyje pateiktą apibrėžtį, kurioje nustatoma, kad saugoma geografinė nuoroda – pavadinimas, kuriuo apibūdinamas produktas, kurio kilmės vieta yra konkreti vietovė, regionas arba šalis;

(12) atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, „Liliputas“ negali būti laikomas bendriniu pavadinimu. Bendriniai pavadinimai yra pavadinimai, kurie, nors ir istoriškai susiję su vietove, kurioje produktas, kurį jie apibūdina, pirmiausia buvo gaminamas arba parduodamas, dabar yra visiškai atsietas nuo tokios pradinės geografinės kilmės. „Liliputo“ atveju yra kaip tik priešingai. Iš pradžių jis buvo atsietas nuo savo geografinės kilmės, bet dabar jis yra glaudžiai susijęs su savo gamybos vietove;

(13) produkto savybės ir reputacija yra sietini su jo geografine kilme. Nors paskelbtame bendrajame dokumente nurodoma, kad sūrio pavadinimą „Liliputas“ lėmė jo dydis, jame taip pat paaiškinama, kad specifinį skonį ir kvapą jam suteikia nokinimas mažose galvose, veikiant vidinei mikroflorai ir *Penicillium pallidum Smith* mikroskopiniam grybui, kuris susidaro geografinės vietovės rūsiuose. Šis Belvederio kaimo rūsiams būdingas grybas suteikia sūriui „Liliputas“ savitą pienarūgštį, gaivų skonį ir kvapą. Šioje vietovėje susidarė specialios šiam grybui išlikti reikalingos sąlygos. Be to, tai, kad sūris yra rankų darbo ir gaminamas nemechaniniu būdu, taip pat padeda išsaugoti grybą ir jam atsirasti. „Liliputas“, kaip pavyzdinis Lietuvos pieno produktas, taip pat turi tvirtą dokumentais įrodytą reputaciją, tiksliai aprašytą paskelbtame bendrajame dokumente;

(14) todėl „Liliputas“ ir „Liliput“ skirtumai akivaizdūs. „Liliputas“ negali būti laikomas įprastu produktu;

(15) dėl tvirtinimo, kad tai, jog sūriui „Liliputas“ buvo taikomi TSRS standartai, reiškia, kad jis galėjo būti gaminamas bet kurioje TSRS vietoje, reikėtų pažymėti, kad produktų įtraukimas į tokius standartus tuo metu buvo privalomas. Be to, ši aplinkybė nereiškia, kad šis produktas, kaip aprašyta Lietuvos iniciatyva pridėtame standarte, buvo gaminamas kur nors kitur. Bet kuriuo atveju 1969–1979 m. jis laimėjo daug apdovanojimų, diplomų, kokybės ženklų ir medalių, kuriuose jis aiškiai apibūdintas kaip lietuviškas Belvederio kaime gaminamas sūris;

(16) pavadinimas „Liliput“ yra fonetiškai panašus į registruotiną pavadinimą „Liliputas“. Abu pavadinimai siejami su mažu sūrio dydžiu. Tačiau sūris „Liliputas“ yra aiškiai išskirtines savybes, ypatybes ir reputaciją turintis sūris, o sūris „Liliput“ kai kuriais aspektais yra panašus į sūrį „Liliputas“. Kadangi pavadinimai yra panašūs ir atsižvelgiant į vaizdinį produktų panašumą, Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 13 straipsniu numatytos apsaugos taikymo pasekmė galėtų būti tai, kad įregistravus pavadinimą „Liliputas“, Lenkijos sūrio gamintojai nebegalėtų naudoti pavadinimo „Liliput“;

(17) patirtis rodo, kad pavadinimo „Liliput“ naudojimu nebuvo siekiama pasinaudoti gera pavadinimo „Liliputas“ reputacija. Vartotojai nebuvo klaidinami ir negalėjo būti suklaidinti dėl tikrosios produktų kilmės. Iš tiesų abu produktai turi dvi atskiras rinkas, kuriose jie yra gerai žinomi ir tiksliai atpažįstami. Dėl šių priežasčių, taip pat kadangi buvo įrodyta, kad žodis „Liliput“ buvo teisėtai, nuosekliai ir teisingai naudojamas ne mažiau kaip 25 metus iki „Liliputas“ įregistravimo paraiškos pateikimo Komisijai, laikantis teisingumo bei tradicinio naudojimo principų turėtų būti nustatytas ilgiausias Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 15 straipsnio 2 dalyje numatytas pereinamasis laikotarpis;

(18) ši išvada savaime nereiškia, kad pavadinimo „Liliput“ naudojimas tampa neteisėtas. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 41 straipsnio 2 dalį, jeigu galima nustatyti, kad, atsižvelgiant į visus susijusius veiksnius ir visų pirma į esamą padėtį vartojimo vietovėse bei atitinkamus nacionalinius arba Sąjungos teisės aktus, „Liliput“ tapo bendriniu terminu, pavadinimo „Liliputas“ įregistravimas neturės poveikio šio pavadinimo naudojimui;

(19) prekių ženklai, kuriuose yra žodis „Liliput“ ir dėl kurių pateikta paraiška, kurie buvo įregistruoti arba kurių sąžiningas naudojimas Sąjungos teritorijoje yra nusistovėjęs iki paraiškos įregistruoti pavadinimą „Liliputas“ kaip saugomą geografinę nuorodą pateikimo, pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 14 straipsnio 2 dalį gali būti toliau naudojami ir atnaujinami atitinkamam produktui, jeigu laikomasi bendrųjų reikalavimų pagal prekių ženklų teisės aktus;

(20) atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, pavadinimą „Liliputas“ reikėtų įtraukti į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą;

(21) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Žemės ūkio produktų kokybės politikos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Pavadinimas „Liliputas“ (SGN) yra įregistruojamas.

Pirmoje pastraipoje nurodytas pavadinimas apibūdina Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 668/2014 ([1]) XI priedo 1.3 klasei „Sūriai“ priskiriamą produktą.

2 straipsnis

Pavadinimas „Liliput“ gali būti naudojamas apibūdinti sūriui, neatitinkančiam „Liliputas“ specifikacijos, 15 metų nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. vasario 24 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

([1]) 2014 m. birželio 13 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 668/2014, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų taikymo taisyklės (OL L 179, 2014 6 19, p. 36).